begravelsestale.dk

Kære Lone Mus

I dag står jeg her og prøver at finde ord, der kan bære dig, os, og den kærlighed, der blev vores i de 11 år, vi var gift.
Det føles uvirkeligt at skulle sige farvel.
Og alligevel står jeg med en taknemmelighed, der er større end sorgen, fordi du fandtes i mit liv.

Du blev født den 2. november 1984 og nåede at blive 39.
Et alt for kort liv, men et liv levet med retning.
Fra Silkeborgs trygge barndom, til København, hvor du fandt din vej – uddannet som socialrådgiver, og altid med blikket vendt mod dem, der havde brug for en hånd.
Du kæmpede for udsatte familier, ikke bare med faglighed, men med en urokkelig tro på, at alle fortjener en ny chance.
Retfærdighed og rummelighed var ikke ord, du brugte – det var noget, du gjorde.

Du var empatisk, modig og principfast, men du var også lattermild på den måde, der smitter, så et rum forandrer sig.
Og selv når verden var tung, skrev du dine små digte, som om du lagde lys ud i lommer, vi kunne finde siden hen.
Din kærlighed voksede i alt det, du rørte ved:
I løbet ved vandet, hvor du altid fandt ro.
I keramikken på aftenskolen, hvor dine hænder formede det skrøbelige til noget helt.
Og på vores altan, som du gjorde til en vild, grøn jungle – et bevis på din tålmodighed og din glæde ved livet.

Jeg ser stadig for mig den regnfulde dag, hvor vi cyklede gennem byen i gule

regnjakker.
Lav din egen personlige tale på begravelsestale.dk
Vi sang højt, falskt og hjerteligt, og folk smilede til os.
Det var dig: at gøre noget så simpelt som regn til en fest, vi kom tørre og varme hjem fra, bare fordi vi var sammen.

Vi blev gift ved søerne.
Du så mig i øjnene med det varme blik, der altid fik mig til at føle, at jeg var lige præcis, hvor jeg skulle være.
Vores kærlighed var ligeværdig. Varm. Hverdagsstærk.
Du efterlod små sedler i køkkenet – "Køb koriander", "Jeg elsker dig" – og nogle gange stod der begge dele.
Det var sådan, du elskede: konkret, kærligt, uden store ord, men med handlinger, man kunne læne sig ind i.

Du efterlader mig, din bonusdatter, dine forældre i Silkeborg og din lillebror.
Vi står her sammen i dag og savner dig – dit grin, din hånd, dit blik, de små sedler.
Men vi bærer også noget med os, som ingen kan tage fra os:
Din tro på det gode i mennesker.
Din kompromisløse retfærdighedssans.
Din generøsitet.
Og det mod, du gav mig – modet til at være mig selv.

Til jer, der har kendt Lone:
Lad os bære hendes værdier videre.
Når vi ser nogen, der har brug for en chance mere, så giver vi den.
Når vi kan vælge humor frem for hårdhed, så vælger vi den.
Og når vi bliver i tvivl om, hvad kærlighed er, så husker vi dens form i hverdagen – en kop te, en note på køleskabet, en gul regnjakke i silende regn.

Lone Mus, min elskede.
Tak for alt det, du strøede ud i vores liv.
Tak for, at du gjorde verden større og blødere.
Jeg slipper din hånd i dag, men jeg slipper ikke det, du har givet mig.

Lav din egen personlige tale på begravelsestale.dk

I vores hjem vil der altid være plads til en plante mere, en seddel mere, et grin mere.
Og når regnen falder, vil jeg høre din stemme og cykle videre.

Hvil i fred, min elskede.
Vi bærer dig med – i det, vi gør for hinanden, og i alt det, vi stadig tør drømme om.
Tak.

Denne tale blev lavet med begravelsestale.dk.Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu påbegravelsestale.dk

Lav din egen personlige tale på begravelsestale.dk